Poſt hec recogitans dña de ꝟbis angeli q̄ dix
it de ꝯſobrina ſua elyzabeth· eā viſitarē ꝓpoſuit
ad ꝯgratulandū eidē ac etiā ſeruiendū· Ihs enī (q̄
in vtero illius erat) iohannē adhuc ī vētre matris
poſitū ſāficare feſtinabat· Exurgens ergo iuit cū
ioſeph ſpōſo ſuo a nazareth ad oppidū in quo dicit̄
tūc zacharias habitaſſe quarto miliario a iheruſa
lem per quā forte trāſibāt· que diſtat a nazareth·
xxxv· miliaria vel circa· Non retardat̄ aſperitate
vel longinquitate vie ꝫ cum feſtinatione iuit· quia
diu in publico videri nolebat· nec erat a ꝯceptu fi
lij grauata· vt alijs mulierib⁹ ꝯmuniter ꝯtingit·
Nō enim fuit dñs ihs matri onerosus· Vt au
tē dicit ambroſius· nō quaſi incredula de oraculo·
nec q̄ſi incerta de nūcio nec quaſi dubitās de exem
plo· ꝫ q̄ſi leta ꝓ voto· religioſa ꝓ officio· feſtina p̄
gaudio abijt in mōtana· Conſpice ergo q̄modo va
dit ſola cum ſpōſo ſuo regina celi ⁊ terre· nō eques
ſed pedes· Vadunt autē cū ea paupertas humilitas
⁊ verecūdia oim̄ qꝫ ꝟtutū honeſtas· Et etiā dñs ſe
cū magnā ⁊ hōrabilem comitiuā habꝫ· ſed nō hui⁹
ſeculi vanā ⁊ pōpoſam· Intrauit ergo domū zacha
rie ⁊ ſalutauit elyzabeth· ſtatī qꝫ exultauit infans
in vtero ei⁹· Illa vero exultās ⁊ tota exhylarata
⁊ accēſa ſpū ſancto āplexat̄ eā tenerrime ⁊ excla
mās pre gaudio dixit· Bñdicta tu ī mulierib⁹ ⁊ be

nedictus fructus ventris tui· Et vñ m̄ hoc· vt veī
at maṫ dm̄ mei ad me· Qm̄ cito v̉go ſalutauit eli
zabeth· r̃pletus ē iohēs ſpū ſcō et exultauit ī gau
dio· ⁊ tūc p᷑ p̄curſorē ſuū iheſ᷒ ꝓphetā fecit· Reple
ta ē deinde maṫ meritis filij· eo ꝙ ipē p̄ ꝯ grāȝ ſen
tit· qꝛ ſic̄ illa maīe ſic iſte dm̄ ſentit aduētū Et ido
iſte exultauit· ⁊ illa ꝓphetice loquuta ē Audita igi
tur rñſiōe elizabeth· āplius maīa nō potuit tacē do
na q̄ ꝑceꝑat· ⁊ qd̉ v̉giali pudoē acceptū oraculū ſi
lētio texerat iā ꝯgruo tꝑe patefecit· Ait ergo ma
ria· Magnificat aīa mea dñm· ⁊c̄· totū ibidē ꝯplēſ
canticum iocunditatis et leticie· Beda· Tanto inq̄t
me dñs tāqȝ īaudito munē ſblimauit· ꝙ nō ullo
ligue officio explicari ſed ipſo vix intimi pectoris
affectu valeat cōprehēdi· ⁊ ideo totas aīme vires
in agendis grāꝝ laudib᷒ offero totū ī cōtemplāda
magnitudie eius cui nō ē finis· q̄cq̄d viuo diſcer
no ⁊ ſentio ḡtulāṫ īpēdo· qꝛ ⁊ eiuſdē ihū· idē· ſalua
toris ſpūs me᷒ eṫna diuinitate letaṫ· cui᷒ mea ca
ro tꝑali cōceptione fetaṫ· Letāṫ ergo ābe ⁊ laudāt
deū de vtraqꝫ cōceptiōe· ⁊ ī gratiaꝝ actione ꝯſiſtē
tes agūt diē leticie· O qualis dom᷒ vbi pariṫ cōmo
rātur ⁊ reqeſcunt tales matres talib᷒ filijs fecūda
te· maīa ⁊ elizabeth ihūs ⁊ iohēs· ſūt ⁊ ibi magni
fici ſenes illi zacharias ⁊ ioſeph· Et ſtetit ibi domi
na quaſi menſibus tribus miniſtrans ⁊ ſeruiens

ei in omnibꝰ q̄ poterat humiliter reuerenter ⁊ deuo
te· quaſi oblita ſe matrē dei eē et totius mūdi regi
nā· Tam diu ergo mãſit cū elizabeth· donec ꝑtus
tp̄e cōpleto p̄curſoris dn̄i ſui (xp̄i quā maxime ve
nerat) natiuitatē videret· Adueniente autē tēpore
ſuo peperit elizabeth filiū ſuū· qui die octauo cir-
cūciſus ē· et vocatus iohānes· Et tūc aptū ē os za-
charie· ⁊ ꝓphetauit dicēs· Bn̄dictus dn̄s deus iſra
hel· ⁊c̄· ꝑ totū· ⁊ ſic ī domo illa hec duo pulcherri-
ma cātica· ſcilicet magnificat ⁊ bn̄dictus dn̄s· fac
ta fuerūt· Puer autē creſcebat et cōfortabat̄ ſpū
ſcō· et erat ī deſertis locis vſqꝫ ī diē oñſiōis ſue ad
iſrahel· Cōſidera ī p̄miſſis magnificētiā iohīs· et ī
mltis alijs magnis p̄uilegijs q̄ de eo ſcꝑiūt· Ma
ria vero tādē valefaciēs elizabeth ⁊ zachařie ac bn̄di
cēs iohāni· r̃edijt ad domū ſue hītatōis ī nazareth·
In q̄ āt reūſiōe marie· paupꝑtatē eiꝰ ad mētē reuo
ca· Redijt ad domū ī qua nec panē nec vinū nec a
lia neceſſaria erat iuentura· Stetit his tribꝰ mēſi
bꝰ apd illos forte opulent· nūc autē redit ad paup
tatē ſuā· ⁊ vt ꝓprijs manibus laborādo victū ꝑcu
ret· Cōpatē ergo ſibi ⁊ ī amorē paupꝑtatis accēde-
re· Intuere etiā magnā eius humilitatē· quia ſola
cum ſuo ſponſo vadit pedes ad elizabet ſeruiens
ei humiliter et deuote· de qua quidem virtute glo
riatur in cantico ſuo· dicens· Quia reſpexit humi

litatē ancille ſue. In matrem electa ancillam ſe no
minat. plena ōīū v̄tutū ſolā humilitatē recognoſ
cit. Unde bernardus de hac v̄tute ſic dicit. Sola de
niqȝ ē. de qua ōīū plena v̄tutū maria gloriādū eſſe
putauit. Audito q̄ppe ab āgelo Aue grā plena. q̄
ſi ſolā ex illa plenitudīe humilitatē in ſe cognoſce
ret. ſolā repēdiſſe ac reſpōdiſſe memorat̄ in grām.
Reſpexit inq̄ens humilitatē ancille ſue. Diſce ⁊ tu
exemplo eius in humilitate te exercere.

Qualiter voluit Ioſeph dimittere mariam.

CUm autē ſimul habitarent maria ⁊ ioſeph ⁊
ꝯ illis in vtero mr̄is creſceret. inuēta ē a ſpōſo
ſ in vtero hn̄s. Ioſeph ergo ꝑpendēs mariā ēe ḡui
dā dolebat ⁊ turbabat̄. ac nolēs eā traducē i cōiu
gem voluit occulte eam dimittē. Qȝ ſi dubites q̄re
dn̄s voluit mr̄em hrē virū ⁊ nō de ſimplici v̄gine ſ;
de deſponſata cōcipi. Rn̄det̄ q̄ ꝓpter q̄tuor. Primo
vt ꝑ generationē ioſeph origo marie mōſtraretur
quia per viros genealogia texitur. Secundo
ne grauida infamaretur et a iudeis tanq̄ ſ adulte
ra lapidaret̄. immo ut deſignaret eccleſiā deſpōſa
tā xp̄o. q̄ ſimilit̄ ē v̄go. Itē ne iudei xp̄z tanq̄ illegi
timū iuſte ꝑſeq̄ viderēt̄. Itē vt ioſeph eēt teſtis inte
gerrime caſtitatis ipſi⁹. Itē ne legi ſ q̄ ꝯmēdat ma
monū ꝯtrariā dn̄s videret̄ Tertio vt viri miſterio
⁊ ſolatio marie fugiēs i egiptū frueret̄. Quarto